

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

În această săptămână, joi împlinim doi ani de la apariția primului număr al foii noastre.

Duminica a douăzeci și șasea după Rusalii

Astăzi:

Intrarea în Biserică a Maicii Domnului

**Joi - hramul mic al bisericii noastre:
Sfânta Mare Mucenită Ecaterina**

Intrarea Maicii Domnului în biserică – icoană praznicală a parohiei noastre

Ceea ce ești ușa
luminii, luminează
sufletul meu cel
orbit de patimi,
întunecat și
primejduit de cugete
viciene. Și mă scoate
din încercări, din
primejdii și din
strâmtorări, ca să te
măresc pe tine,
nădejdea și întărirea
credincioșilor.

Imn către Născătoarea aflat
în canonul Sfintei Ecaterina

Icoană realizată de Miruna Nicolaev

Evangelhia duminicii

**Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina
(Luca XII, 16-21)**

16. Și le-a spus lor această pildă, zicând: Unui bogat i-a rodit din belșug țarina.

17. Și el cugeta în sine, zicând: Ce voi face, că n-am unde să adun roadele mele ?

18. Și a zis: Aceasta voi face: Voi strica jitnițele mele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo tot grâul și bunătățile mele;

19. Și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te.

20. Iar Dumnezeu i-a zis: Nebune ! În această noapte vor cere de la tine sufletul tău. Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi ?

21. Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori sieși și nu se îmbogățește în Dumnezeu.

PROGRAMUL SĂRBĂTORII SFINTEI MARI MUCENIȚE ECATERINA – OCROTITOARE A PAROHIEI NOASTRE:

- ❖ **Miercuri, 24.11.2004, ora 17.00 –
Vecernia Hramului**
- ❖ **Joi, 25.11.2004, ora 8.00 – Utrenia,
Acatistul, Sfânta Liturghie și
pomenirile pentru ctitori, precum și
pentru toți cei răposați.**
- ❖ **După Vecernie și după Sfânta
Liturghie, cu sprijinul enoriașilor se
vor organiza agape creștine.**

**Vă invităm cu drag să luați parte
la aceste momente de rugăciune și
bucurie duhovnicească !**

Viața și patimile Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina, fecioara cea preaînțeleaptă

În cetatea Alexandriei trăia o fecioară, pe nume Ecaterina, fiica fostului împărat Consta. Ea avea 18 ani și pe cât de frumoasă era, pe atât era de înțeleaptă, căci învățase tot meșteșugul cărții elinești și se deprinsese cu înțelepciunea tuturor făcătorilor de cărți. Mulți domni bogăți căutau s-o ia de soție de la maica sa, care era creștină ascunsă de teama prigoanei asupra creștinilor instaurată de împăratul păgân Maximian. Rudele au sfătuit-o să se mărite pentru a nu înstrăina împărăția tatălui său, dar ea iubea tare mult fecioria. Și atunci, pentru a nu-și supăra mama, ea a acceptat să se mărite, dar numai cu acel tânăr asemenea ei, și care va avea aceleași patru daruri ca ea: să fie de neam bun, cu bogăție, cu frumusețe și cu înțelepciune. Mama sa cunoscând un părinte duhovnic, care locuia într-un loc ascuns din cetate, a luat-o pe Ecaterina și a mers cu ea la acel om sfânt și plăcut lui Dumnezeu. Acesta văzând-o pe fecioară și-a pus în minte s-o aducă în slujba lui Dumnezeu și i-a spus că el cunoaște un astfel de tânăr, cu daruri mult mai strălucitoare decât ea a grăit. Ecaterina a fost foarte tulburată de aflarea acestei vești și a cerut să-l vadă pe acest prinț. Bătrânul i-a promis că dacă va face întocmai ceea ce îi va spune el, ea va vedea chipul Său, și i-a dat icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu cu Prunc în brațe, spunându-i cum trebuie să se roage în singurătatea odăii sale toată noaptea.

Ecaterina a făcut întocmai cum a fost sfătuită, iar în vis i-a apărut Hristos, dar acesta nu dorea să-și întorcă chipul către ea pentru că era păgână și a primit sfatul de la însuși Iisus să se întorcă la bătrânul călugăr și să învețe toate cele necesare. Așa ea a învățat tainele vieții creștine și a primit Sfântul Botez. Apoi Ecaterina L-a visat din nou pe Hristos, care de această dată și-a întors chipul către ea și i-a oferit un inel de logodnă.

În acest timp, împăratul Alexandriei a făcut un praznic mare, jertfind multe dobitoace în fața idolilor. Fecioara văzând multă înșelăciune și pierzanie de suflete omenești, a cerut să-i vorbească împăratului pentru a-l convinge de adevărul Dumnezeu. Acesta văzând înțelepciunea fetei a adunat toți filosofii cu gândul de a birui argumentele Sfintei.

Dar înainte de a se arăta în fața filosofilor, Arhanghelul Mihail a venit la ea și a anunțat-o că Domnul îi va da înțelepciunea necesară pentru a-i birui pe cei 15 filosofi. Sfânta fecioară prin cuvintele ei înțelepte și adevărate a ajuns să-i convingă pe cei 15 de adevărul Dumnezeu, aceștia cerând Sfântul Botez, iar moartea lor pe rug, ordonată de împărat, le-a purificat și trupul și sufletul.

Și pentru că împăratul dorea totuși s-o readucă la păgânie pe Sfânta Ecaterina, a încercat prin îmbunări și vicleșuguri s-o amăgească, dar fără rezultat. Iar atunci a poruncit s-o biciuiască și să nu-i mai dea de mâncare.

Augusta, soția împăratului, a visat-o pe Sfânta Muceniță și a venit s-o vadă pe aceasta în temniță pe ascuns, împreună cu boierul Porfirie și cu 100 de ostași,

pentru a-și mărturisi credința în Dumnezeu. Și însuși Hristos a coborât s-o mângâie și s-o îmbărbăteze pe iubita sa mireasă.

Împăratul a încercat pentru a doua oară s-o ademenească, dar tot fără rezultat. Atunci el a poruncit să se construiască o mașină de tortură, dar Îngerul Domnului a coborât și a dezlegat fecioara, mașina sfărâmându-se și omorând mulți păgâni. Poporul care era de față a strigat: «Mare este Dumnezeuul creștinilor!» Împărăteasa auzind minunea s-a bucurat și și-a muștrat soțul pentru ceea ce a făcut, iar acesta și-a întors furia asupra sa, a torturat-o și i-a tăiat capul. A doua zi boierul Porfinie, împreună cu cei 100 de soldați care credeau în Dumnezeu s-au înfățișat în fața împăratului, spunând că și ei cred în adevărul Dumnezeu, iar soarta lor a fost aceeași ca și a împărătesei Augusta-tăierea capului.

De supărare, împăratul a încercat a treia oară s-o înduplece pe muceniță să se lepede de Domnul și să se închine idolilor săi, dar iubirea cea adevărată pentru Hristos i-a dat puterea mărturisirii, și biruința asupra lumii prin sfârșitul mucenicesc. Astfel, deși tot poporul care o însoțea la locul unde avea să fie decapitată de tiranul împărat., ea însă se bucura că putea să-L vadă pe Preaiubitul Hristos.

Scrierile aghiografice au consemnat rugăciunea rostită de Sfânta Ecaterina înainte de a muri :

«Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, Mulțumescu-ți că ai pus pe piatra răbdării picioarele mele și ai îndreptat pașii mei. Tinde-Ți acum prea cinstitele Tale palme pe care le-ai întins pe Cruce și primește sufletul meu, pe care l-am adus Ție ca jertfă, pentru dragostea Ta. Adu-Ți aminte, Doamne, căci trup și suflet sunt, și nu lăsa greșelile mele făcute din neștiință, ca să fie arătate de cumpliții ispititori la înfricoșata Ta judecată, ci spală-le cu sângele pe care-l vărs pentru Tine și rânduiește ca trupul acesta, care, rânindu-se, se taie cu sabia, să fie nevăzut de vrăjmașii tăi cei ce mă prigonesc.

Caută dintru înălțimea Ta, Doamne, și asupra poporului acestuia ce stă înaintea și povățuiește la lumina cunoștinței Tale. Și acelora care vor chema prin mine numele Tău Cel preasfânt, dă-le toate cererile cele spre folos, pentru ca de toți să se laude măririle Tale în veci.»

Astăzi moaștele Sfintei Ecaterina se află în muntele Sinai, în mănăstirea închinată ei, devenită unul dintre cele mai importante locuri de pelerinaj creștin din Orientul Mijlociu.

În acest ceas de post și rugăciune, spiritual să aprindem Lumina în sufletele noastre, să ne deschidem către cunoaștere, chiar dacă încercările ne așteaptă la tot pasul, să nu ne temem, ci să credem precum a crezut Sfânta Ecaterina și să facem totul cu bucuria cu care Dumnezeu ne îmbracă în fiecare moment și ne dă puterea de a merge mereu mai departe. Se spune că Dumnezeu vorbește cu fiecare dintre noi, dar suntem mult prea preocupați cu materia pentru a-L asculta, pentru a-L auzi.

Să lăsăm Lumina credinței să ne îndrume pașii și să învățăm să ascultăm, pentru a ne apropia și mai mult de Cel ceresc, de Izvorul Înțelepciunii !

Anca-Mihaela Fasolă

Pelerin la Toma Cozma

Printr-o fericită întâmplare, auzisem cândva de această biserică din dealul Copoului și aveam dorința de a o vedea. Dumnezeu a rânduit să devin studentă în Iași și astfel să am posibilitatea de a cunoaște și a trăi clipe de înălțare sufletească la adăpostul acestei ctitorii medievale.

În toamna anului trecut am pășit prima dată pragul bisericii. Primul lucru pe care l-am observat a fost că biserica e relativ mică, dar foarte călduroasă. O căldură sufletească deosebită se degajă din fiecare colț. Cu distincție și respect, creștinii din biserică îmi păreau cunoscuți și chiar familiari: mă regăseam în Biserica lui Hristos ! Corul mi-a creat impresia cea mai profundă. Câteva voci divine, puține dar suficiente, care pur și simplu te încântă și te ajută mult să te poți concentra la slujbă, într-o stare specială. Întotdeauna am considerat corul un element fundamental în Liturgia duminicală.

Am descoperit aici, la Toma Cozma, căldura și atmosfera intimă specifice unei biserici pioase de sat. Tot ce am găsit aici mi-a amintit de biserică și de satul în care am copilărit, care pentru mine au valoarea absolutului și la care raportez mereu celelalte biserici. Eu, ca persoană venită din afară, îmi pot da seama mai bine de lucrurile cu care enoriașii sunt obișnuiți. Am întâlnit aici oameni foarte calzi și buni, care formează o comunitate unită, amintind de valorile tradiționale, mai rar întâlnite în ziua de azi. Când intri în biserică, ai sentimentul că te afli departe de toată forfota și agitația specifice unui oraș studentesc. Pentru mine a fost ca o reîntoarcere la matcă, la sufletul cel dintâi, pur și inocent.

Întotdeauna preoții sunt sufletul bisericii. Foarte multe inițiative și reușite li se datorează. Nu poți concepe Biserica fără ei și nici pe ei separați de lăcașul și slujirea cărora și-au închinat viața. Mi s-au înfățișat exact așa cum este chipul preotului ortodox: blând, smerit și înțelept. Cuvântul său povățuiește și mângâie deopotrivă. Am primit cu bucurie și binecuvântarea și cuvântul de folos și îndemnul duhovnicesc și astfel pot spune că m-am zidit sufletește.

Am găsit aici în Copou o parohie activă, care vrea mereu să întreprindă ceva nou. Foaia "Credința și Fapta" mi se pare foarte utilă și interesantă. Ideea Bibliotecii parohiale deschisă cu generozitate în pridvorul bisericii la sfârșitul fiecărei slujbe este unică, nu am mai auzit până acum și merită toată admirația. Căsuța filantropică și diversele acțiuni cultural-misionare antrenează mai tot mai multe persoane și acesta este un lucru laudabil.

Tot ce se întâmplă la Biserica Toma Cozma e binecuvântat de Dumnezeu. Însuși faptul că e patronată de Sfântul Apostol Toma e un lucru deosebit și foarte rar întâlnit. Acum, de hramul Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina, doresc "Mulți ani" Bisericii, sănătate și spor în toate tuturor slujitorilor, ostenitorilor și enoriașilor! Voi reveni la Biserica din Copou mereu cu același drag, pentru a mă simți mai aproape de Dumnezeu !

Marina Irimia

Intrarea în Biserică a Maicii Domnului

În ziua de 21 noiembrie a fiecărui an, Biserica Ortodoxă prăznuiește *Intrarea în biserică a Maicii Domnului*, ce face parte din istoria mântuirii neamului omenesc. Potrivit Sfintei Tradiții, în localitatea Nazaret din ținutul Galileii, trăiau doi bătrâni: Ioachim și Ana, dăruindu-și viața lui Dumnezeu, rugându-se, postind, citind cărți sfinte, ajutând pe cei săraci și neputincioși și participând mereu la slujbele religioase. Nimic nu părea să umbrească fericirea vieții lor. Totuși, inima lor era cuprinsă de o mare întristare: deși în vârstă, nu aveau nici un copil, fapt care la poporul evreu din vremea aceea constituia semn de ocară. Nici unul însă nu se răzvrătea împotriva lui Dumnezeu, ci dimpotrivă, dreptcredincioșii părinți nu încetau a se ruga lui Dumnezeu ca trupurile lor sterpe să odrăslească măcar acum, la bătrânețe.

În chip minunat Dumnezeu a rânduit ca Ioachim și Ana, să aducă pe lume, la bătrânețe, pe Preasfânta Fecioară Maria, după ace aceștia, la rândul lor au făgăduit lui Dumnezeu de a-I dăruii fiica lor. Urmare acestei făgăduințe a lor, Sfânta Fecioară a fost adusă și încredințată Templului. Tradiția spune că Maria a petrecut acolo 12 ani, în chip minunat intrând în Sfânta Sfințelor, hrănită cu hrană cerească de către Arhanghelul Gavriil și desăvârșindu-se în sfințenie.

A fost nevoie de o luptă îndelungată, după cum zice Sfântul Grigorie Palama, pentru ca Preasfânta să ajungă la cea mai înaltă treaptă de sfințenie, așa cum o mărturisește Biserica. Și lucru minunat este că a dobândit încă din copilărie o înțelepciune nu numai matură, ci, am spune, îngerească, încât să poată socoti ca pe un lucru firesc să se înfățișeze arhierului pentru a intra în Sfânta Sfințelor. „Pentru aceea – spune Sfântul Grigorie Palama – prin frumusețea celor sfinte, pe care le vedea, înălțându-și mintea către frumusețea cea nevăzută a lui Dumnezeu, nu a mai socotit îmbucurător nici un lucru pământesc (...). Numai Fecioara este punte între firea zidită și cea nezidită și nimeni nu poate ajunge la Dumnezeu decât numai prin ea și prin Cel născut din ea, Hristos Mijlocitorul. Nici un dar nu poate fi dat, nici îngerilor, nici oamenilor, decât prin ea, tot așa cum nu putem vedea lumina și razele soarelui, fără mijlocirea unui văzduh curat sau a unui dispozitiv corespunzător. De aceea spune psalmistul: «Dumnezeu în mijlocul ei și nu se va clătina»”.

Născătoarea de Dumnezeu, Maria, a devenit, în cadrul evlaviei ortodoxe, semnul aducerii rugăciunilor și al nădejdelor de mântuire. Iar, Mântuitorul Hristos stă pururea în brațele Maicii Sale, ca să primească spre împlinire cererile robilor ei. Altfel cum ar învăța Biserica că "mult poate rugăciunea Maicii spre împlânzirea Stăpânului " ? Și cum ar cânta poporul ortodox către Născătoarea de Dumnezeu: "deopotrivă îți este și a putea și a vrea" ? Și cum am putea să o rugăm: "Palat al Cuvântului, învrednicește-ne pe noi smeriții de cereasca împărăție, căci nimic nu e cu neputință mijlocirii Tale" ?

Vasilica Onofrei

Terapie duhovnicească (urmare din numărul anterior)

Desfrânarea

Patima desfrânării constă în întrebuițarea patologică pe care omul o dă sexualității sale. În starea care a urmat căderii sale pentru oameni fecioria rămâne norma desăvârșită. Totuși pentru faptul că permit perpetuarea neamului creștinesc în această nouă stare în care se află, perpetuare care este binecuvântată de Dumnezeu (Facere9,17) relațiile trupești în cadrul căsătoriei nu sunt în nici un fel condamnabile și Sfinții Părinți, urmând exemplul Domnului Iisus Hristos, Care a binecuvântat prin prezența Sa nunta din Cana, ca și învățătura Apostolului Pavel care la Evr.13,4 și la I Corinteni 7,28 îi recunosc acesteia deplina îndreptățire și vorbesc chiar despre valoarea ei, socotind că și ea este chemată la sfințirea de care sunt vrednice toate celelalte funcții ale existenței omenești. Desfrânarea ca toate celelalte patimi operează o răsturnare a valorilor la cel mai înalt nivel; ea duce la existența lui Dumnezeu într-un plan secund, la uitarea și la negarea Lui, punând în locul sau plăcerea simțurilor. Sfântul Apostol Pavel ne arată la I Corinteni 6,13 că trupul nu este pentru desfrânare. Plăcerea sexuală profanează ce este prin fire sacru, fac din templul Duhului Sfânt și din sălașul rugăciunii cuib de tâlhari și-l fac desfrânat. Atunci când desfrânarea se manifestă ca plăcere născută de închipuire, celălalt nici nu mai exista ca persoană sau ca semen; e doar un obiect fantastic, o simplă proiecție a celui păcătos.

Din învățăturile Sfinților Părinți, reies trei efecte patologice mai importante:

1. O tulburare și un zbucium al sufletului.
2. O neliniște care însoțește dintr-un început patima, în căutarea obiectului dorinței și în elaborarea mijloacelor care să-i permită să ajungă la el.
3. O întunecare a minții, a conștiinței și o pierdere a puterii de judecată.

Putem conchide că patima desfrânării este zămislită, hrănită și sporită mai ales de următoarele feluri de comportament pătinaș: mândria, slava deșartă, osândirea aproapelui, săturarea pântecelui și somnul fără măsură.

(va urma)

Inginer Gheorghe Aioanei

Liturghia pe înțelesul tuturor

(urmare din numerele anterioare)

26. *Ce înseamnă cuvintele "Pre toți pre toate", cu care răspunde în aceste momente corul ?*

Înseamnă că ne rugăm ca Dumnezeu să pomenească pe toți creștinii și pe toate creștinele pe care credinciosul le are în gând, pentru ca toți să se împărtășească din roadele binecuvântate ale Sfintei Jertfe. Așadar, dacă preotul se roagă în taină pentru toți credincioșii zicând: "*Adu-Ți aminte, Doamne, de orașul (sau: de satul, sau: de sfânt locașul) acesta, în care viețuim și de toate orașele și satele și de cei ce cu credință viețuiesc într-însele. Adu-Ți aminte, Doamne, de*

cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, de cei bolnavi, de cei ce pățimesc, de cei robiți și de mântuirea lor. Adu-Ți aminte, Doamne, de cei robiți și de mântuirea lor. Adu-Ți aminte, Doamne, de cei ce aduc daruri și fac bine în sfintele Tale biserici, și își aduc aminte de cei săraci; și trimite peste noi toți milele Tale", se cuvine ca și toți credincioșii prezenți la Liturghie să se roage și ei în taină, cu stăruință și evlavie lui Dumnezeu, pentru preotul eparhiei lor, pentru episcopul care îi păstorește, pentru cei ce ajută sfintele locașuri, pentru binefăcătorii și apărătorii Bisericii lui Hristos, care se luptă să apere credința ortodoxă străbună și pentru cei bolnavi, care suferă prin case, prin spitale, prin azile și sunt părăsiți și uitați de semenii lor. Să se roage acum și pentru cei ce călătoresc, pentru cei ce îngrijesc de bolnavi, pentru cei ce îi iubesc și le fac bine, ca și pentru cei ce îi urăsc și caută să se răzbune asupra lor, ca Dumnezeu să-i îmblânzească și să-i întoarcă la pocăință și împăcare.

(va urma)

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax **211 273**, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu
Secretar redacție: Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank.

Poze

Mulțumiri donații Ștefan Holicov, M.Rogoja, Paul Butnariu, Adrian Gaitan, Angela și Gh. Avram, Rodica și Const. Crudu, V.Crivoi cei care au muncit V.Crivoi, Viorel instalatorul Nicu Purusniuc, Neculai Cimpoi, curățenie M. Iacob, El. Paveliu, **PE MINE NU VREAU SĂ MA MENȚIONAȚI !** Roxana Aioanei, Irina Gheorghiu.